

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/956/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814211964
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814211964.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO 36 234 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 707/25 proti žalovanému I. Q., nar. X.X.XXXX, bytom Z., E. U. XXX/XX, zastúpeného X. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, do 30.06.2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO 42 176 778 zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 1.377,24 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 11C/189/2014-60 zo dňa 30. apríla 2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 11C/189/2014-74 zo dňa 13. októbra 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 1.219,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 10.8.2013 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 531,26 eur, na účet JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku **z r u š u j e** a vec v tejto časti **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 1.219,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 10.8.2013 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 531,26 eur, na účet JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia súd uviedol, že výsledky vykonaného dokazovania posúdil podľa § 1 ods. 1, § 2, § 4 ods. 1, ods. 2, 3, 5 a 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch /platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere medzi účastníkmi/, § 52 ods. 2, § 53 ods. 2, 3, 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že predloženými listinnými dôkazmi ale aj vyjadreniami strán sporu mal jednoznačne poukázané, že dňa 16.7.2002 bola stranami sporu uzavretá úverovú zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. so sídlom Piešťany. Zmluva je vedená pod č. 5206100587. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úverový rámec vo výške 30.000 Sk s tým, že žalovaný sa zaviazal platiť mesačné splátky úveru vo výške 1.200 Sk k 20-temu dňu v mesiaci. Súčasťou úverovej zmluvy sú i úverové podmienky, ktoré žalovaný opatril svojím

podpisom. Súd zistil zo splátkového kalendára, že žalovaný vyčerpал sumu 6.210,66 eur za obdobie od 16.7.2002 do 3.2.2005 a následne od 10.7.2007 do 23.3.2012. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 8.912,98 eur, čo súd zistil z prehľadu splátok predložených žalobcom. Žalovaný teda zaplatil viac ako čerpal úver, pričom sumu, ktorú žiada žalobca vo výške 1.377,24 eur s príslušenstvom uplatňuje žalobca podľa názoru súdu bez právneho dôvodu, pretože súd považuje úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového a vydaní a používaní platobnej karty YES za úver bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade ide o revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplátny právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určí ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné. To však už dobre možné nie je v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Revolvingový úver funguje na princípe mesačných splátok spotrebiteľa, ktoré si môže opakovane z účtu aj vybrať, to však neznamená, že nie je možné pri zmluve, ktorá obsahuje len úverový rámec a mesačné splátky, poskytovateľom peňažnej služby vymedziť povinnosti dlžníka, to znamená v danom prípade odporcu tak, aby bolo možné zo strany dlžníka viesť už pri podpise zmluvy, na aké nároky okrem vrátenia istiny, ktoré od navrhovateľa vyčerpá má poskytovateľ služby právo. Je teda zrejmé, že údaj o RPMN sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, preto v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zistiteľné. Iná je situácia v priebehu tohto úverového vzťahu, ale napriek tomu nemožno pripustiť situáciu, že uvedenie jednotlivých čiastok úveru je svojvoľná, pretože musí obsahovať prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa vedel i na začiatku úverového vzťahu zorientovať, aké nároky vo vzťahu k nemu môže navrhovateľ uplatniť. Spotrebiteľ musí byť informovaný pred uzavretím zmluvy o úverovom limite, čo aj informovaný odporca bol, o nákladoch spotrebiteľa odporca nevedel z obsahu tejto zmluvy ani z úverových podmienok, ktoré sú len všeobecného charakteru, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov v priebehu tohto vzťahu, o podmienkach, za ktorých môže zmluva byť menená, o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Rovnako spotrebiteľ musí byť bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov. Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaný skutočne výšku úverového rámca 30.000 Sk vyčerpал, táto suma je uvedená i v úverovej zmluve a zaviazal sa platiť výšku mesačnej splátky po 1.200 Sk. Splatnosť každej splátky je uvedená do 20-teho dňa v mesiaci. Iné údaje sa v tejto zmluve nenachádzajú. Podľa obsahu zmluvy je zrejmé, že v zmluve chýbajú náležitosti podľa § 4 ods.2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z., počet splátok a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, absentuje tiež podľa písm. g) ročná percentuálna miera nákladov, ktorú bolo možné na začiatku úverového vzťahu zistiť a uviesť v tejto zmluve, preto súd je toho názoru, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na výpočet týchto náležitostí v § 4 ods. 2 z. č. 258/2001 Z. z. je zrejmé, že tieto údaje vyplývajú priamo zo zákona, preto žalobca musel viesť, že tieto údaje sú významné a mal by to do úverovej zmluvy zakomponovať. Rovnako v zmluve absentuje úrok, poplatky, preto tieto úroky a poplatky ani nemôže žalobca požadovať /§ 4 ods.5 uvedeného zákona/. Súd zdôraznil záverom, že ak žalovaný reálne čerpal úver vo výške 6.210,66 eur a zaplatil žalobcovi 8.912,98 eur, sumu, ktorú žiada od žalovaného žalobca, žiada bez právneho dôvodu a preto súd žalobu žalobcu zamietol. Súd v priebehu konania pripustil procesným uznesením vzájomnú žalobu žalovaného, ktorý žiada vrátiť od žalobcu sumu 1.219,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 10.8.2013 do zaplataenia s odôvodnením podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákona. Žalovaný zdôvodnil túto vzájomnú žalobu tým, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle vtedy platného a účinného z. č. 258/2001 Z. z.. Úver bol poskytnutý na základe takto uzavretej zmluvy a vzhľadom na absenciu náležitosti § 4 ods.2 písm. a), g) a j) považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca sa podľa žalovaného obohatil na jeho úkor o sumu 1.219,85 eur, ktorú žalobca prijal od žalovaného plnením bez právneho dôvodu platbami žalovaného nad sumu čerpaného úveru. O bezdôvodnom obohatení sa žalovaný dozvedel po porade s právnym zástupcom v novembri 2014, pričom objektívne nemožno predpokladať, že žalovaný ako právne neznalý spotrebiteľ by bol schopný vykladať relevantné právne predpisy a bol by oboznámený s predmetnou judikatúrou sporu a mohol by sa tak dozvedieť o svojich nárokoch. Zdôraznil, že žalobca ako dodávateľ odborne znalý si musel byť vedomý, že sa na úkor žalovaného bezdôvodne obohacuje a uvedené je potrebné považovať za úmyselné konanie zo strany žalobcu. Preto poukázal na ustanovenie § 107 ods.2 Občianskeho zákona, kde je upravená 10-ročná premlčacia lehota. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozsudok OS Prešov sp. zn. 7Co/84/2011 zo dňa 12.12.2011. Preto si uplatňuje sumu 1.219,85 eur od 23.1.2012 do 9.8.2013

a od 10.8.2013 si uplatňuje úrok z omeškania až do zaplatenia. Vzhľadom na uvedené bol súd toho názoru, že skutočne sa žalobca bezdôvodne obohatil. Za obdobie od 23.1.2012 do 9.8.2013 boli platby realizované žalovaným, ktoré žalobcovi nepatrili, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a mal za to, že v danom prípade beží i premlčacia lehota podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákona, t. j. 10 rokov. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 O.s.p. a žalovanému priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 531,26 eur. Tieto pozostávajú z tarifnej odmeny za 4 úkony právnej pomoci /prevzatie a príprava vecí dňa 12.11.2014, podaný odpor dňa 24.11.2014/ po 71,37 eur; 2 x režijný paušál po 8,04 eur, odmena pre advokáta spolu s režijným paušálom 158,82 eur + 20 % DPH 31,76 eur, spolu odmena advokáta s DPH 190,58 eur. V roku 2015 boli vykonané 2 úkony právnej pomoci /18.2.2015 vyjadrenia a vzájomný návrh, 30.4.2015 zastúpenie na pojednávaní/ po 111,21 eur; 2 x režijný paušál po 8,39 eur, spolu trovy bez DPH predstavujú 239,20 eur. Náhrada cestovného za účasť na pojednávaní dňa 30.4.2015 cesta Lučenec - Prievidza a späť, jedna 1-ica cestovného, nakoľko právny zástupca sa zúčastnil pojednávania vo veci sp.zn. 12C 126/2015, 240 km, základná náhrada za 1 km/0,183 eur, spotreba litrov na 100 km, 7, cena za 1 l/1,370 eur, spolu 33,47 eur. Náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 30.4.2015 cesta Lučenec - Prievidza a späť, iba polovica náhrady z vyššie uvedených dôvodov 8 začatých polhodín, t. j. 13,98 eur, spolu 55,92 eur. Trovy spolu činia aj s DPH 531,26 eur.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Dal do pozornosti odvolacieho súdu rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp . zn. 3Cdo/112/2004 pojednávajúci o naliehavom právnom záujme na určovacej žalobe a uviedol, že podanie vzájomného návrhu na určenie neplatnosti zmluvy zo strany žalovanej nie je dôvodné v prípade, ak žalobca žaluje plnenie z takejto zmluvy, pretože na takomto určení nie je daný naliehavý právny záujem. Ďalej uviedol, že vzájomnou žalobou uplatnený nárok žalovaného považuje za premlčaný v zmysle § 103 a § 107 Občianskeho zákonníka. Objektívna trojročná premlčacia doba by mala byť podľa neho aplikovaná odo dňa 22.05.2010, ako dňa po tom, kedy došlo podľa názoru vedľajšieho účastníka na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný tak mohol svoj nárok uplatniť do 22.05.2013 ale vzájomnú žalobu podal až dňa 18.02.2015. Jeho nárok je tak v celom rozsahu premlčaný. Žalobca ďalej namietal aj priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a aj priznanie náhrady trov konania žalovanému v časti cestovného a náhrady za stratu času pri ceste na pojednávania dňa 30.04.2015, ktoré podľa žalobcu nie je možné žalovanému priznať, keď tejto cesty sa nezúčastnil advokát ale advokátsky koncipient. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobca, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil alebo aby ho zmenil tak, že jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie.

3. Odporkyňa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za správne tak po skutkovej ako právnej stránke. Argumentácia navrhovateľa o nedostatku naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe je bezpredmetná. Odporkyňa sa vzájomným návrhom nedomáhala určenia neplatnosti úverovej zmluvy uzatvorenej s navrhovateľom ale zaplatenia sumy 780,22 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia. Pri rozhodovaní o takomto návrhu sa otázka či tu právo alebo právny vzťah je, resp. či je zmluva platná posudzuje automaticky prejudiciálne. Pokiaľ ide o námietku premlčania uplatneného nároku odporkyne, odporkyňa sa domáha vrátenia tých peňažných plnení, ktoré navrhovateľovi uhradila bez právneho titulu odo dňa 02.12.2011. Možno pritom ustáliť, že navrhovateľ vedel o skutočnosti, že úverová zmluva, podľa ktorej poskytol odporkyni peňažné prostriedky nemá zákonné náležitosti, ako aj o dôsledkoch ich neuvedenia a preto vedel, že na prijatie peňažných plnení nad rozsah poskytnutého bezúročného úveru nemá právny titul. Z toho dovodzuje odporkyňa úmysel navrhovateľa bezdôvodne sa obohatiť na jej úkor a preto je nevyhnutné na daný prípad aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadrila. Uviedla, že argumentáciu žalobcu o naliehavom právnom záujme na určovacej žalobe považuje za bezpredmetnú. Žalovaný sa podanou vzájomnou žalobou domáhal splnenia povinnosti žalobcu zaplatiť mu uplatnenú sumu titulom bezdôvodného obohatenia. Nedomáhal sa určenia neplatnosti úverovej zmluvy. Ďalej poukázal na to, že žalobca musel vedieť o tom, že zmluva so žalovaným nespĺňa zákonom predpísané náležitosti a úver je preto bezúročný a bezpoplatkový. V čase prijatia úhrad od žalovaného nad rozsah poskytnutého úveru teda vedel, že sa na úkor žalovaného bezdôvodne obohacuje a ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. V takomto prípade je premlčacia doba práva na vydanie bezdôvodného obohatenia 10 rokov. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu v časti náhrady trov konania, tak argumentácia žalobcu ohľadne trov vedľajšieho účastníka je bezpredmetná. Žalovaný nesúhlasí ani s tým, že by náhrada cestovného a náhrada za stratu času nepatrili splnomocnenému advokátskemu koncipientovi. Tu poukázal na rozhodnutia Krajského súdu

v Žiline a Krajského súdu v Prešove. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a jemu priznal náhradu trov odvolacieho konania.

5. Po vyhlásení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a po podaní odvolania žalobcom došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /O.s.p./, podľa ktorého súd prvej inštancie v prejednávanej veci rozhodoval. CSP v § 470 ods. 1 stanovil, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté predto dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V zmysle tohto ustanovenia CSP odvolací súd postupoval v odvolacom konaní podľa nového procesného predpisu - CSP.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je potrebné vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 1.219,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 10.8.2013 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 531,26 eur, na účet JUDr. Andreja Cífru, advokáta so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec v tejto časti podľa § 391 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

a. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobcu, ktorou sa od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 1.219,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 10.8.2013 do zaplatenia, tu podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 a § 205 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia o zamietnutí návrhu navrhovateľa na začatie konania a v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

b. K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd nič neuvádza, nakoľko žalobca všetky svoje odvolacie námietky /napriek petitu svojho odvolania, kedy žiadal zrušiť celý napadnutý rozsudok prvej inštancie/ smeroval len proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu o vzájomnej žalobe žalovaného.

7. Čo sa týka rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bolo vyhovené vzájomnej žalobe žalovaného a žalobca bol zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalovanému sumu 1.219,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 10.8.2013 do zaplatenia, tu dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v danej napadnutej časti zrušiť a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Aj keď odvolacie námietky žalobcu o nedostatku naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe boli celkom nedôvodné, keď predmetom vzájomnej žaloby žalovaného bolo peňažné plnenie a nie určenie či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, tak žalobca v rámci odvolania vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalovaného. Keďže žalobca svoju námietku premlčania nezakladá na žiadnych nových skutočnostiach, ktoré neboli zistené do skončenia dokazovania na súde prvej inštancie a táto jeho námietka nebolo doposiaľ posudzovaná, je dôvodné, aby sa dôvodnosť uplatneného nároku žalovaného posúdil aj vo svetle tejto námietky.

8. Hoci sa zdá, že námietku premlčania vznesenú žalobcom v odvolaní by mohol posúdiť aj odvolací súd v tomto konaní /keďže nie je dôvod ani potreba vykonávať žiadne ďalšie dokazovanie za účelom jej posúdenia a možno vychádzať zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie/, takéto posúdenie v odvolacom konaní by odporovalo právu strán sporu na spravodlivý proces. Obsahom tohto ústavou garantovaného práva /čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky/ je i právo strany sporu, aby sa jeho spor, ak to zákon pripúšťa, prejednal v dvojinštančnom konaní. Ak by teda odvolací súd novú /doposiaľ neuplatnenú/ a rozhodujúcu hmotnoprávnu námietku premlčania uplatneného nároku žalovaného posúdil ako prvý z konajúcich súdov až v odvolacom konaní, odoprel by tým stranám sporu právo na prejednanie ich sporu v dvojinštančnom konaní, čím by porušil ich právo na spravodlivý proces.

9. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 1.219,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 10.8.2013 do zaplatenia, zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie /§ 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 391 CSP/. Rovnako tak postupoval aj pokiaľ ide o výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, ktorý s ohľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu stratil svoje opodstatnenie vo výsledku konania.

10. O náhrade trov odvolacieho konania bude podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodnuté súdom prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).